

Stovky Vlaků

Pacifik

D **A7** **D**
Když je člověk sám, pak neví, kam by rukou sáh,
A7 **D** **D7**
stává se pak obyčejně zaměstnancem drah.
G **A7** **D** **D7**
Po nocích a o nedělích šraňky stahuje,
G **A7** **D**
na zpocený okna prstem touhy maluje,
A7 **D**
když je člověk sám tak mnohé snáze pochopí.

D7 **G** **D**
R.Ty stovky vlaků, co tu jezdí dobře znám,
D7 **G** **D**
aspoň v tý nádražácký boudě nejsem sám,
F#mi **A**
do dálky běží lesklý pásy kolejí,
G **A7** **D**
že vedou někam domů, je mou nadějí.

Nepospícháš, když tě čeká jen studenej práh,
zaprášená petrolejka, ze samoty strach,
chtěl bys někam přes koleje mezi lidi jít,
jen tak v hadrech vod voleje dobrej pocit mít,
nepospícháš, i když déšť ti oči zarosí.

Osvětlený vagóny když míhají se tmou,
jen pro sebe ponecháš si prosbu jedinou,
aby u tvý boudy jednou rychlík zastavil,
ty bys celej ve svátečním klidně nastoupil,
vodjel tam, kde touhy tvý se rázem vyplní.